

29 Νοεμβρίου, 1996

[ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 123/94, 214/94, 230/94)

Διοικητικό Δίκαιο — Ακυρωτική δικαστική απόφαση — Προαγωγή —
Ακύρωση — Επανεξέταση — Έκταση της επανεξέτασης — Συνάρτη-
σή της με τους λόγους της ακυρώσεως — Πτυχές της επανεξέτασης
στην κριθείσα περίπτωση — Καμία παράβαση.

5

Δεδικασμένο — Προϋποθέσεις δημιουργίας — Διαπίστωση δεσμευτικού
δεδικασμένου στην κριθείσα περίπτωση επανεξέτασης προαγωγών.

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Πρόσθετα προσόντα — Πα-
ραγνώριση πρόσθετου προσόντος — Περιστάσεις και συνέπειες στην
κριθείσα περίπτωση.

10

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Βαρύτητα
— Πορίσματα από τη νομολογία.

15

Οι αιτητές προσέβαλαν την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών
σε Βοηθούς Διευθυντές Σχολείου Δημοτικής Εκπαίδευσης.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, εν μέρει ακυρώνοντας την επίδικη από-
φαση, αποφάσισε ότι:

20

1. Οι συστάσεις του οικείου τμήματος εν προκειμένου είχαν κηρυ-
χθεί άκυρες σε προηγούμενη δικαστική διαδικασία (βλέπε: **Φρίξος
Μιχαηλίδης και Άλλοι** (ανωτέρω)) για θέμα ουσίας ήτοι την πα-

- 5 ράλειψη στάθμισης όλων των παραγόντων που ρυθμίζουν τις προαγωγές. Η Ε.Ε.Υ. σε συμμόρφωση προς το δεδικασμένο που δημιούργησε η μετέπειτα ακυρωτική απόφαση (βλέπε: **Νεόφυτος Χ' Κυπριανού και Άλλος**) όφειλε να προκαλέσει τη διενέργεια νέων συστάσεων, τις οποίες να λάβει υπόψη κατά τη διενέργεια των προαγωγών. Το οικείο τμήμα δε δεσμευόταν, κατά τη διενέργεια των νέων συστάσεων, να συστήσει τους ίδιους υποψηφίους, άλλως δεν θα είχε κανένα νόημα η υποβολή των νέων συστάσεων, ιδίως ενόψει του περιεχομένου της δικαστικής απόφασης με την οποία 10 οι προηγούμενες συστάσεις κρίθηκαν άκυρες. (Βλέπε: Απόφαση της Ολομέλειας στην **Γεώργιος Λύωνας και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας**). Εξάλλου η υποψηφιότητα των αιτητών δεν επηρεάστηκε αφού συστήθηκαν και οι ίδιοι.
- 15 2. Δεδικασμένο υπάρχει όταν συγκεκριμένο θέμα αποτέλεσε το αντικείμενο δικαστικής απόφασης σε άλλη διαδικασία μεταξύ των ιδίων συνήθως διαδίκων. Απαραίτητη προϋπόθεση της ύπαρξης δεδικασμένου αποτελεί η ταυτότητα διαδίκων και διαφοράς.
- 20 Είναι γεγονός ότι στην υπόθεση **Odysseas Kalogirou** (ανωτέρω) ένας από τους αιτητές ήταν και ο αιτητής στην παρούσα υπόθεση. Στη διαδικασία αυτή ενδιαφερόμενα μέρη ήσαν ανάμεσα σ' άλλους και τα ενδιαφερόμενα μέρη αρ. 1-8 της παρούσας διαδικασίας.
- 25 Όπως φαίνεται από τα πιο πάνω αποσπάσματα της απόφασης, το θέμα της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών αρ. 1-8 αντί του αιτητή κρίθηκε τελεσίδικα και στην ουσία του. Οι διαφορές των ιδίων διαδίκων δεν μπορούν να διαιωνίζονται. Ο ισχυρισμός του 30 αιτητή ότι κατά την επανεξέταση έγινε νέα σύγκριση με βάση νέα δεδομένα δεν είναι ορθός. Η επανεξέταση έγινε με βάση τα ίδια προϋπάρχοντα στοιχεία του ουσιώδους χρόνου στα οποία στηρίχθηκε και η προηγούμενη απόφαση. Το μόνο νέο στοιχείο ήσαν οι νέες συστάσεις του οικείου τμήματος, οι οποίες όμως δεν διαφοροποίησαν την κατάσταση όσον αφορά τον αιτητή και τα ενδιαφερόμενα μέρη αρ. 1-8.
- 35 Το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υπάρχει δεσμευτικό δεδικασμένο και η προσφυγή του αιτητή στην παρούσα διαδικασία εναντίον των 8 πρώτων ενδιαφερομένων μερών δεν μπορεί να προχωρήσει και πρέπει κατά συνέπεια να απορριφθεί.
- 40 3. Είναι δεκτό ότι ο αιτητής είναι κάτοχος πτυχίου Ωδικής του Ελληνικού Ωδείου Αθηνών, το οποίο απέκτησε το 1963 και βρίσκεται

στο φάκελό του.

Στην απόφασή της η Ε.Ε.Υ. δεν κάνει καμιά αναφορά στο πτυχίο αυτό του αιτητή και δεν υπάρχει καμιά ένδειξη ότι το έλαβε υπόψη κατά την τελική αξιολόγηση των υποψηφίων. Η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση υποστήριξε ότι το δίπλωμα του αιτητή δεν ήταν πανεπιστημιακού επιπέδου. Δεν είναι, όμως, έργο του Δικαστηρίου η αξιολόγηση των προσόντων των υποψηφίων. Αυτό είναι έργο του διορίζοντος οργάνου, που έχει την ευθύνη ερμηνείας και εφαρμογής των σχεδίων υπηρεσίας. Εξάλλου το σχέδιο υπηρεσίας δεν αναφέρεται μόνο σε πανεπιστημιακά διπλώματα.

Παρόλο που το πτυχίο του αιτητή στην Ωδική βρίσκεται στο φάκελό του, η Ε.Ε.Υ. στην απόφασή της, δεν αναφέρεται καθόλου σ' αυτό. Δεν μπορεί να εξαχθεί κανένα συμπέρασμα αν το είχε λάβει υπόψη κατά τη συνεκτίμηση των προσόντων των υποψηφίων. Και αν υποθεθεί, πράγμα αδύνατο, ότι το είχε λάβει υπόψη έπρεπε να δικαιολογήσει πειστικά την παραγνώρισή του. Όπως έχουν τα πράγματα δεν μπορεί να αποκλεισθεί η πιθανότητα ύπαρξης πλάνης όσον αφορά τα προσόντα του αιτητή, λαμβανομένης υπόψη της σημασίας που απέδωσε η Ε.Ε.Υ. στα προσόντα όπως αναφέρεται στην περίπτωση του ενδιαφερομένου μέρους αρ. 8. Η προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών αρ. 9-13 πρέπει να ακυρωθεί.

4. Ο ισχυρισμός του δεύτερου αιτητή ότι έπρεπε να προαχθεί επειδή είχε προαχθεί το 1982 είναι ανεδάφικος και αστήρικτος. Η προαγωγή του είχε ακυρωθεί από το Δικαστήριο σε τρεις περιπτώσεις.

Η Ε.Ε.Υ. δεν ήταν δεσμευμένη να επαναπροάξει τους ίδιους υποψηφίους. Όφειλε, κατά την επανεξέταση, να προβεί σε νέες συγκρίσεις και συνεπώς εκτιμήσεις των υποψηφίων, λαμβάνοντας υπόψη τις ακυρωτικές αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Το γεγονός ότι το νυν ενδιαφερόμενο μέρος και τότε αιτητής δεν υπερερεύσε έκδηλα του αιτητή δεν εμπόδιζε την Ε.Ε.Υ. κατά τη νέα κρίση της να τον επιλέξει αντί του αιτητή.

5. Δεν υπάρχει οτιδήποτε μεμπτό στη λεκτική διατύπωση των πρακτικών. Η χρησιμοποίηση ορισμένων εκφράσεων που χρησιμοποιήθηκαν και κατά την προηγούμενη επανεξέταση δεν υποδηλώνει ότι δεν έγινε στην ουσία επανεξέταση ούτε συνιστά με κανένα τρόπο παρατυπία.

Δεν υπάρχει επίσης βάση στον ισχυρισμό ότι η διαδικασία έπρεπε να επαναληφθεί εξ υπαρχής. Το Δικαστήριο είχε κηρύξει άκυρες

τις προαγωγές γιατί δεν είχαν ληφθεί, κατά την επανεξέταση, νέες συστάσεις του οικείου τμήματος. Η Ε.Ε.Υ., ορθά ενεργώντας κατά την επανεξέταση, άκουσε και έλαβε υποψη τις συστάσεις του τμήματος.

5

6. Ο ισχυρισμός του τρίτου αιτητή ότι η αρχαιότητα αποτέλεσε αποφασιστικό παράγοντα δεν έχει βάση εν όψει της εικόνας που παρουσιάζουν οι υποψήφιοι. Εν πάση περιπτώσει, όπως λέχθηκε στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Antonίου ν. Republic* (1975) 3 ΑΑΔ 510, στη σελίδα 515 "one does not have to be "exceptional" in order to enjoy the benefit of the advantage of seniority".

10

7. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται στην ολότητά της όσον αφορά τις προσφυγές 214/94 και 230/94 και ακυρώνεται μερικώς στην προσφυγή 123/94 όσον αφορά τα ενδιαφερόμενα μέρη αρ. 9-13 χωρίς διαταγή ως προς τα έξοδα.

15

Διαταγή ως ανωτέρω.

20

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Ioannidou and Others v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1283,

25

Kalogirou & Others v. Republic (1988) 3 C.L.R. 561,

Μιχαηλίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 3288,

Κυπριανού και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 2759,

30

Λύωνας και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2038,

Κοντογιάννη & Άλλοι ν. Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου (1990) 3 Α.Α.Δ. 2827,

35

Antonίου ν. Republic (1975) 3 C.L.R. 510.

Προσφυγές.

40

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Ε.Ε.Υ. με την οποία προήγαγε τα ενδιαφερόμενα μέρη σε Βοηθούς Διευθυντές, αντί των Αιτητών.

Γ. Τριανταφυλλίδης, για τον Αιτητή στην προσφυγή αρ. 123/94.

- Α. Κληρίδης, για τον Αιτητή στην προσφυγή αρ. 214/94.
- Α. Ευσταθίου, για τον Αιτητή στην προσφυγή αρ. 230/94.
- Ρ. Παπαέτη, για τους Καθ' ων η αίτηση. 5
- Α. Κωνσταντίνου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος 8 στην προσφυγή αρ. 123/94.
- Α. Σ. Αγγελίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος 11 στην προσφυγή αρ. 123/94. 10
- Α. Σ. Αγγελίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος 6 στην προσφυγή αρ. 214/94. 15
- Α. Σ. Αγγελίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος 8 στην προσφυγή αρ. 230/94.
- Απόντα, όλα τα υπόλοιπα ενδιαφερόμενα μέρη. 20
- Cur. adv. vult.*
- ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ.: Οι προσφυγές αυτές στρέφονται κατά της ίδιας διοικητικής πράξης. Κατόπιν κοινού αιτήματος όλων των μερών εκδόθηκε σχετικό διάταγμα συνεκδίκασης. 25
- Με απόφασή της η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (η Ε.Ε.Υ.) προήγαγε 13 δασκάλους σε Βοηθούς Διευθυντές σχολείων δημοτικής εκπαίδευσης. Η απόφαση αυτή αποτελεί το αντικείμενο των προσφυγών αυτών. 30
- Με την προσφυγή αρ. 123/94 προσβάλλεται η προαγωγή και των 13 προαχθέντων (τα ενδιαφερόμενα μέρη) κατάλογος των οποίων επισυνάπτεται ως παράρτημα Α. 35
- Με την προσφυγή αρ. 214/94 προσβάλλεται η προαγωγή 10 από τους προαχθέντες. Δεν προσβάλλεται η προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών αρ. 3, 7 και 8.
- Με την προσφυγή αρ. 230/94 προσβάλλεται η προαγωγή 12 από τους προαχθέντες. Δεν προσβάλλεται η προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους αρ. 8. 40
- Το ιστορικό των υποθέσεων αυτών είναι μακρού. Θα προσπα-

θήσω να το καταγράψω σε συντομία.

5 Στις 10.4.1982 και 2.7.1982 διαβιβάστηκε στην Ε.Ε.Υ. έγκριση για πλήρωση 102 θέσεων Βοηθού Διευθυντή σχολείων δημοτικής εκπαίδευσης που είναι θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής.

10 Στις 14.7.1982 η Ε.Ε.Υ. προήγαγε 102 από τους υποψηφίους. Εναντίον των προαγωγών αυτών καταχωρήθηκαν οι προσφυγές αρ. 359/82, 394/82 και 395/82. Το Ανώτατο Δικαστήριο με απόφασή του ακύρωσε τις προαγωγές 23 από τους προαχθέντες για το λόγο ότι οι αιτητές ή ορισμένοι από αυτούς ήσαν υπέρτεροι τους. Ανάμεσα στους προαχθέντες των οποίων η προαγωγή ακυρώθηκε ήσαν τα ενδιαφερόμενα μέρη αρ. 1-8 και οι αιτητές στις παρούσες προσφυγές αρ. 214/94 και 230/94. (Βλέπε: *Stavroulla Stavridou*
15 *Ioannidou and Others v. Republic* (1984) 3 Α.Α.Δ. 1283).

20 Η Ε.Ε.Υ. επανεξέτασε το θέμα της πλήρωσης των 23 θέσεων προάγοντας και δύο από τους αιτητές, οι οποίοι, σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου, υπερείχαν των προαχθέντων των οποίων η προαγωγή ακυρώθηκε. Οι νέες προαγωγές προσβλήθηκαν και πάλι στο Ανώτατο Δικαστήριο με τις προσφυγές αρ. 337/85, 394/85, 418/85 και 496/85. Το Ανώτατο Δικαστήριο με απόφασή του ακύρωσε τις προαγωγές 20 από τους προαχθέντες. (Βλέπε: *Odysseas Kalogirou & Others v. Republic* (1988) 3 Α.Α.Δ.
25 561). Ανάμεσα στους προαχθέντες των οποίων η προαγωγή ακυρώθηκε ήσαν και πάλι τα ενδιαφερόμενα μέρη αρ. 1-8 και οι αιτητές στις παρούσες υποθέσεις αρ. 214/94 και 230/94. Ο αιτητής στην προσφυγή αρ. 123/94 ήταν και πάλι αιτητής στην προσφυγή αρ. 496/85. Η προσφυγή του έγινε αποδεκτή όσον αφορά 3 από τα εν-
30 διαφερόμενα μέρη συμπεριλαμβανομένου του νυν αιτητή στην προσφυγή αρ. 214/94 και απορρίφθηκε έναντι των υπολοίπων ενδιαφερομένων μερών.

35 Επανεξετάζοντας το θέμα η Ε.Ε.Υ. προήγαγε στις 20.5.1988 20 από τους υποψηφίους, συμπεριλαμβανομένων και των 3 αιτητών στις παρούσες προσφυγές. Ακολούθησε νέα προσβολή των προαγωγών αυτών με νέες προσφυγές με αρ. 650/88, 654/88 και 769/88. Το Ανώτατο Δικαστήριο με απόφασή του που εξέδωσε στις 6.10.1990 (βλέπε: *Φρίξος Μιχαηλίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας*
40 (1990) 3 Α.Α.Δ. 3288) ακύρωσε τις προαγωγές και των 20 προαχθέντων. Ανάμεσα στους τότε αιτητές ήσαν και τα νυν ενδιαφερόμενα μέρη αρ. 9 και 12. Μεταξύ των προαχθέντων δε που η προαγωγή ακυρώθηκε ήσαν εκτός των τριών σήμερα αιτητών και τα ενδιαφερόμενα μέρη αρ. 1-8. Οι προαγωγές ακυρώθηκαν για το μο-

ναδικό λόγο ότι οι συστάσεις του οικείου τμήματος έπασχαν γιατί ήσαν αφ' ενός ανατιολόγητες και αφ' ετέρου γιατί βασίσθηκαν μόνο στο στοιχείο της μακράς υπηρεσίας των συστηθέντων, χωρίς το συσχετισμό και των τριών κριτηρίων προαγωγής.

5

Η Ε.Ε.Υ. και πάλιν επανεξέτασε το θέμα στις 20.5.1991 και προήγαγε 20 υποψηφίους. Με την απόφαση αυτή δεν είχαν προαχθεί οι παρόντες αιτητές.

Και η απόφαση αυτή προσβλήθηκε με προσφυγές στο Ανώτατο Δικαστήριο από τους παρόντες αιτητές στις υποθέσεις 123/94 και 230/94. Το Ανώτατο Δικαστήριο με την απόφασή του που εξέδωσε στις 25.11.1993 (βλέπε: **Νεόφυτος Χ. Κυπριανού και Άλλος v. Δημοκρατίας** (1993) 4 Α.Α.Δ. 2759) ακύρωσε και πάλι τις προαγωγές 13 από τους προαχθέντες, εναντίον των οποίων στρέφονταν οι προσφυγές. Ανάμεσα σ' αυτούς ήσαν και τα ενδιαφερόμενα μέρη αρ. 1-8 της παρούσας διαδικασίας. Ο λόγος της ακύρωσης συνίστατο στο γεγονός ότι δεν είχαν ληφθεί, κατά την επανεξέταση, νέες συστάσεις του οικείου τμήματος, μετά την ακύρωση των αρχικών από το Δικαστήριο, όπως έπρεπε να είχε γίνει σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 35(3) του Νόμου (όπως ήταν τότε).

15

20

Αυτή ήταν και η τελευταία ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

25

Η Ε.Ε.Υ. συνήλθε σε συνεδρία στις 20.12.1993 και απεφάσισε να επανεξετάσει το θέμα της πλήρωσης των εν λόγω θέσεων. Προς το σκοπό αυτό άκουσε τις συστάσεις του Διευθυντή Δημοτικής Εκπαίδευσης, ο οποίος σύστησε για προαγωγή 22 υποψηφίους συμπεριλαμβανομένων των αιτητών και των ενδιαφερομένων μερών. Κατά την επόμενη συνεδρία της στις 21.12.1993 η Ε.Ε.Υ., αφού προέβη σε λεπτομερή αναφορά των προηγούμενων ακυρωτικών αποφάσεων του Δικαστηρίου, επανεξέτασε το θέμα με βάση το πραγματικό και νομικό καθεστώς που ίσχυε στις 14.7.1982, όπως τούτο αναφέρεται στα πρακτικά. Η Ε.Ε.Υ., μετά από συνεκτίμηση των κριτηρίων προαγωγής, με βάση τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της, έκρινε ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερείχαν των υπολοίπων υποψηφίων και αποφάσισε να τους προσφέρει προαγωγή στην επίδικη θέση. Από τα πρακτικά της συνεδρίας αυτής παραθέτω τα ακόλουθα αποσπάσματα, τα οποία θεωρώ σχετικά με τα θέματα που εγείρονται:

30

35

40

“Η Επιτροπή αφού μελέτησε όλες τις αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου πάνω στο εν λόγω θέμα, καθώς και τους

φακέλους των υποψηφίων, αποφασίζει ως εξής:

5 Αξία: Για τον υπολογισμό της αξίας των υποψηφίων η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη το περιεχόμενο των φακέλων, το σύνολο των υπηρεσιακών εκθέσεων τους με ιδιαίτερη βαρύτητα στις τελευταίες, καθώς και τις συστάσεις του οικείου Τμήματος (βλ.πρ. 20/12/1993). Η Επιτροπή δεν λαμβάνει υπόψη την εντύπωση από τις προσωπικές συνεντεύξεις που είχαν γίνει το 1982.

10

Προσόντα: Σύμφωνα με τα σχέδια υπηρεσίας, που ίσχυαν στις 14/7/1982, "μετεκπαιδευσις εις το εξωτερικόν ή επιπρόσθετος τίτλος σπουδών εις εκπαιδευτικά θέματα ή πιστοποιητικόν επιτυχούς παρακολούθησεως ειδικής σειράς επιμορφωτικών μαθημάτων οργανουμένων υπό του Υπουργείου Παιδείας, θεωρούνται ως πρόσθετον προσόν".

15

20 Από τη μελέτη των φακέλων η Επιτροπή βρίσκει ότι όλοι οι υποψήφιοι έχουν παρακολουθήσει τα επιμορφωτικά μαθήματα του Υπουργείου Παιδείας και ως εκ τούτου, έχουν πρόσθετα προσόντα.

20

.....

25 Όλοι οι αιτητές που συστήνονται από το οικείο Τμήμα έχουν περίπου ισοδύναμες βαθμολογίες υπερέχουν σε αξία (λόγω κυρίως της σύστασης) από τους υπόλοιπους αιτητές. Όλοι οι συστηθέντες κρίνονται περίπου ισοδύναμοι σε αξία. Επίσης ως προς τα προσόντα θεωρούνται ισοδύναμοι εκτός από τον 30 κο Μυτιληναίο που κατέχει επιπρόσθετο τίτλο σπουδών. Οι επιλεγόμενοι (εκτός από τον κο Μυτιληναίο) υπερέχουν σε αρχαιότητα έναντι των υπολοίπων συστηθέντων. Ο κος Μυτιληναίος όμως, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, κατέχει επιπρόσθετο τίτλο σπουδών."

30

35

40 Βάθος των κυριότερων ισχυρισμών όλων των αιτητών είναι η ισχυριζόμενη υπεροχή τους έναντι των ενδιαφερομένων μερών, όπως και η αιτιολογία της επίδικης απόφασης. Στην υπόθεση αρ. 123/94 εγείρονται και ορισμένοι πρόσθετοι ισχυρισμοί. Ενόψει των ιδιαιτεροτήτων της κάθε υπόθεσης θα τις εξετάσω ξεχωριστά.

40

Προσφυγή αρ. 123/94

Το πρώτο σημείο που θίγει ο αιτητής είναι η νομιμότητα των

συστάσεων του Διευθυντή του οικείου Τμήματος Εκπαίδευσης. Ο αιτητής ισχυρίζεται ότι με τις νέες συστάσεις παραβιάσθηκε το πραγματικό καθεστώς του ουσιώδους χρόνου γιατί στη νέα σύσταση συμπεριελήφθησαν τα ενδιαφερόμενα μέρη αρ. 9, 10 και 13 Παστελλάς, Παπαδόπουλος και Χαραλάμπους αντιστοίχως, που 5
δεν είχαν συστηθεί προηγουμένως.

Ο ισχυρισμός αυτός στερείται οποιασδήποτε νομικής βάσης και πρέπει να απορριφθεί. Οι συστάσεις του οικείου τμήματος είχαν κηρυχθεί άκυρες σε προηγούμενη δικαστική διαδικασία (βλέπε: 10
Φρίξος Μιχαηλίδης και Άλλοι (ανωτέρω)) για θέμα ουσίας ήτοι την παράλειψη στάθμισης όλων των παραγόντων που ρυθμίζουν τις προαγωγές. Η Ε.Ε.Υ. σε συμμόρφωση προς το δεδικασμένο που δημιούργησε η μετέπειτα ακυρωτική απόφαση (βλέπε: 15
Νεόφυτος Χ. Κυπριανού και Άλλος (ανωτέρω)) όφειλε να προκαλέσει τη διενέργεια νέων συστάσεων, τις οποίες να λάβει υπόψη κατά τη διενέργεια των προαγωγών. Το οικείο τμήμα δεν δεσμευόταν, κατά τη διενέργεια των νέων συστάσεων, να συστήσει τους ίδιους υποψηφίους, άλλως δεν θα είχε κανένα νόημα η υποβολή των νέων συστάσεων, ιδίως ενόψει του περιεχομένου της δικαστικής 20
απόφασης με την οποία οι προηγούμενες συστάσεις κρίθηκαν άκυρες. (Βλέπε: Απόφαση της Ολομέλειας στην **Γεώργιος Λύωνας και Άλλοι v. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 2038). Εξάλλου η υποψηφιότητα των αιτητών δεν επηρεάστηκε αφού συστήθηκαν και οι ίδιοι, όπως δε τονίζεται στη σύσταση, ο κατάλογος των συστηθέντων ήταν κατ' αριθμό φακέλου, χωρίς καμιά προτεραιότητα. 25

Ο δεύτερος ισχυρισμός του αιτητή είναι ότι η Ε.Ε.Υ. πλανήθηκε ως προς τα πραγματικά γεγονότα. Η ισχυριζόμενη πλάνη συνίσταται στο ότι δεν λήφθηκαν υπόψη, ως πρόσθετο προσόν του 30
σχεδίου υπηρεσίας, το πτυχίο ωδικής του Ελληνικού Ωδείου Αθηνών το οποίο απέκτησε ο αιτητής μετά από διετή φοίτηση στην Αθήνα, ενώ αντίθετα λήφθηκε υπόψη ως πρόσθετο προσόν ο τίτλος Β.Α. που κατείχε το ενδιαφερόμενο μέρος αρ. 8, Ανδρέας Μυτιληναίος. Είναι η θέση του αιτητή ότι αν δεν παραγνωριζέτο το εν 35
λόγω πτυχίο του, η επιλογή του αντί του Μυτιληναίου θα ήταν αναπόφευκτη, λαμβανομένης υπόψη της αρχαιότητάς του έναντί του. Ο αιτητής, ο οποίος υστερούσε όλων των επιλεγέντων σε αρχαιότητα (πλην του ενδιαφερομένου μέρους αρ. 8 Μυτιληναίου) 40
υποστήριξε ότι υπερτερούσε των ενδιαφερομένων μερών σε αξία και προσόντα, ισχυρίζεται δε ότι κακώς η Ε.Ε.Υ. επέλεξε τα ενδιαφερόμενα μέρη χρησιμοποιώντας την αρχαιότητα κατά δύο διαφορετικούς τρόπους.

Τόσο η δικηγόρος των καθών η αίτηση όσο και οι δικηγόροι των ενδιαφερομένων μερών υπεστήριξαν ότι υπάρχει δεδικασμένο όσον αφορά τα ενδιαφερόμενα μέρη αρ. 1-8 και τον αιτητή. Η περίπτωση τους καλύπτεται από δεδικασμένο, όσον αφορά τον αιτητή, με τον οποίο συγκρίθηκαν στην προσφυγή του αρ. 496/85 (*Odysseas Kalogirou & Others*, ανωτέρω) και αυτή απορρίφθηκε.

Ο δικηγόρος του αιτητή αντέκρουσε αυτή τη θέση και ισχυρίσθηκε ότι δεν τίθεται θέμα δεδικασμένου αφού κατά την επανεξέταση έγινε νέα σύγκριση με βάση νέα δεδομένα.

Δεδικασμένο υπάρχει όταν συγκεκριμένο θέμα αποτέλεσε το αντικείμενο δικαστικής απόφασης σε άλλη διαδικασία μεταξύ των ιδίων συνήθως διαδίκων. Απαραίτητη προϋπόθεση της ύπαρξης δεδικασμένου αποτελεί η ταυτότητα διαδίκων και διαφοράς. (Βλέπε: Πορίσματα Νομολογίας Συμβουλίου Επικρατείας 1929-1959, σελ. 217 και 297, Τσάτσος “Η Αίτηση Ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου Διοικητικού Δικαίου, Έκδοση 3η, σελ. 395-397, Σπηλιωτόπουλου “Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, 6η Έκδοση, παράρρ. 571).

Είναι γεγονός ότι στην υπόθεση *Odysseas Kalogirou* (ανωτέρω) ένας από τους αιτητές ήταν και ο αιτητής στην παρούσα υπόθεση. Στη διαδικασία αυτή ενδιαφερόμενα μέρη ήσαν ανάμεσα σ’ άλλους και τα ενδιαφερόμενα μέρη αρ. 1-8 της παρούσας διαδικασίας. Το Δικαστήριο είπε τα ακόλουθα αναφορικά με τον αιτητή και τα ενδιαφερόμενα μέρη στις σελίδες 565 και 567:

“Applicant in recourse No. 496/85, - Michael Ioannides - had 18 11/12 years’ service. In the two past recent reports he was rated with 36 marks in each report. He was recommended by the appropriate Department. He is the holder of a degree in Music from the Greek Oratorium of Athens.

Coming now to the Interested Parties their years of service ranged from 16 11/12 to 20. They were all rated with 36 marks in each of the two past recent reports with the exception of interested parties Saveriades, Christodoulides and HadjiThemistou, who were rated with 35 marks in one of the reports. Further they were all recommended by the appropriate Department. Also they have all attended successfully the educational lessons of the Ministry of Education. In addition interested parties Andreas Vlamis, Klitos Symeonides, Michael Ttofis, Maro Kei, Sonia Stavridou - Kyriakidou and Andreas

Mitilineos possess postgraduate education abroad and/or university title.

.....

.....

5

Recourse No. 496/85.

Lastly coming to the applicant in this recourse we find that he is senior to four of the interested parties. He ranks equal in merit with all the interested parties and he is slightly superior - albeit by one mark - to three of them. He, like the interested parties was recommended by the appropriate Department, and yet, no cogent reasons are given why his seniority over interested parties, HjiThemistou, Michaelides and Koumoudhiou, was ignored. Therefore for the reasons appearing in recourse 418/85, his recourse must succeed in so far as the above four interested parties are concerned and must fail in so far as the remaining interested parties are concerned."

10

15

Όπως φαίνεται από τα πιο πάνω αποσπάσματα της απόφασης, το θέμα της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών αρ. 1-8 αντί του αιτητή κρίθηκε τελεσίδικα και στην ουσία του. Οι διαφορές των ιδίων διαδίκων δεν μπορούν να διαιωνίζονται. Ο ισχυρισμός του αιτητή ότι κατά την επανεξέταση έγινε νέα σύγκριση με βάση νέα δεδομένα δεν είναι ορθός. Η επανεξέταση έγινε με βάση τα ίδια προϋπάρχοντα στοιχεία του ουσιώδους χρόνου στα οποία στηρίχθηκε και η προηγούμενη απόφαση. Το μόνο νέο στοιχείο ήταν οι νέες συστάσεις του οικείου τμήματος, οι οποίες όμως δεν διαφοροποίησαν την κατάσταση όσον αφορά τον αιτητή και τα ενδιαφερόμενα μέλη αρ. 1-8.

20

25

30

Καταλήγω επομένως στο συμπέρασμα ότι υπάρχει δεσμευτικό δεδικασμένο και η προσφυγή του αιτητή στην παρούσα διαδικασία εναντίον των 8 πρώτων ενδιαφερομένων μερών δεν μπορεί να προχωρήσει και πρέπει κατά συνέπεια να απορριφθεί.

35

Οι δικηγόροι των καθών η αίτηση και του ενδιαφερομένου μέρους αρ. 8 (Μυτιληναίου) υπεστήριξαν ότι η Ε.Ε.Υ. έλαβε υπόψη το πτυχίο του αιτητή στην Ωδική αφού, όπως αναφέρουν τούτο ευρίσκεται στο φάκελό του και ήδη είχε γίνει αναφορά σ' αυτό στην ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση *Odysseas Kalogirou & Others* (ανωτέρω). Επειδή δε στο φάκελο του αιτητή δεν υπήρχε πιστοποιητικό παρακολούθησης της ειδικής σειράς επιμορφωτικών μαθημάτων του Υπουργείου Παιδείας ορθά θεωρήθηκε το πτυχίο της Ωδικής ως το μόνο πρόσθετο προσόν του.

40

Δεν συμφωνώ με τη θέση αυτή, γιατί δεν υποστηρίζεται από το κείμενο της επίδικης απόφασης. Αντίθετα η Ε.Ε.Υ. στην απόφασή της ρητά αναφέρει ότι όλοι οι υποψήφιοι έχουν παρακολουθήσει τα ειδικά επιμορφωτικά μαθήματα του Υπουργείου Παιδείας. Κατά λέξη στην απόφασή της η Ε.Ε.Υ. αναφέρει:

“Από τη μελέτη των φακέλων η Επιτροπή βρίσκει ότι όλοι οι υποψήφιοι έχουν παρακολουθήσει τα επιμορφωτικά μαθήματα του Υπουργείου Παιδείας και ως εκ τούτου, έχουν πρόσθετα προσόντα.”

Έπεται ότι πρέπει να ληφθεί ως δεδομένο ότι ο αιτητής πιστώθηκε με πρόσθετο προσόν για την παρακολούθηση των επιμορφωτικών μαθημάτων του Υπουργείου Παιδείας και όχι λόγω του πτυχίου Ωδικής. Αυτό καθίσταται ακόμα πιο καθαρό από το γεγονός της αναφοράς στην απόφαση της Επιτροπής που αναφέρει ότι οι υποψήφιοι “ως προς τα προσόντα θεωρούνται ισοδύναμοι εκτός από το Μυτιληναίο (ενδιαφερόμενο μέρος αρ. 8) που κατέχει επιπρόσθετο τίτλο σπουδών”.

Τα υπόλοιπα ενδιαφερόμενα μέρη αρ. 9-13 είναι δεδομένο ότι υπερέχουν σε αρχαιότητα του αιτητή.

Το σχέδιο υπηρεσίας, όσον αφορά τα προσόντα αναφέρει, μεταξύ άλλων, και τα ακόλουθα:

“3. Μετεκπαίδευσις εις το εξωτερικόν ή επιπρόσθετος τίτλος σπουδών εις εκπαιδευτικά θέματα ή πιστοποιητικόν επιτυχούς παρακολουθήσεως ειδικής σειράς επιμορφωτικών μαθημάτων οργανουμένων υπό του Υπουργείου Παιδείας θεωρούνται ως πρόσθετον προσόν.”

Είναι δεκτό ότι ο αιτητής είναι κάτοχος πτυχίου Ωδικής του Ελληνικού Ωδείου Αθηνών, το οποίο απέκτησε το 1963 και βρίσκεται στο φάκελό του. Είναι η θέση του δικηγόρου των καθών η αίτηση ότι το πιο πάνω πτυχίο του αιτητή δεν παραγνωρίσθηκε από την Ε.Ε.Υ. αφού ο αιτητής πιστώθηκε με πρόσθετο προσόν αφού στο φάκελό του δεν υπήρχε πιστοποιητικό παρακολουθήσεως των ειδικών επιμορφωτικών μαθημάτων του Υπουργείου Παιδείας. Όπως ανέφερα προηγουμένως σ’ αυτή την απόφαση, η θέση αυτή δεν είναι ορθή για τους λόγους που εξέθεσα.

Στην απόφασή της η Ε.Ε.Υ. δεν κάνει καμιά αναφορά στο πτυχίο αυτό του αιτητή και δεν υπάρχει καμιά ένδειξη ότι το έλαβε

υπόψη κατά την τελική αξιολόγηση των υποψηφίων. Η δικηγόρος των καθών η αίτηση υποστήριξε ότι το δίπλωμα του αιτητή δεν ήταν πανεπιστημιακού επιπέδου. Δεν είναι, όμως, έργο του Δικαστηρίου η αξιολόγηση των προσόντων των υποψηφίων. Αυτό είναι έργο του διορίζοντος οργάνου, που έχει την ευθύνη ερμηνείας και εφαρμογής των σχεδίων υπηρεσίας. Εξάλλου το σχέδιο υπηρεσίας δεν αναφέρεται μόνο σε πανεπιστημιακά διπλώματα. 5

Παρόλο που το πτυχίο του αιτητή στην Ωδική βρίσκεται στο φάκελό του, η Ε.Ε.Υ. στην απόφασή της, δεν αναφέρεται καθόλου σ' αυτό. Δεν μπορεί να εξαχθεί κανένα συμπέρασμα αν το είχε λάβει υπόψη κατά τη συνεκτίμηση των προσόντων των υποψηφίων. Και αν υποθεθεί, πράγμα αδύνατο, ότι το είχε λάβει υπόψη έπρεπε να δικαιολογήσει πειστικά την παραγνώρισή του. Όπως έχουν τα πράγματα δεν μπορεί να αποκλεισθεί η πιθανότητα ύπαρξης πλάνης όσον αφορά τα προσόντα του αιτητή, λαμβανομένης υπόψη της σημασίας που απέδωσε η Ε.Ε.Υ. στα προσόντα όπως αναφέρεται στην περίπτωση του ενδιαφερομένου μερους αρ. 8 Μυτιληναίου. Καταλήγω, κατά συνέπεια, ότι η προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών αρ. 9-13 πρέπει να ακυρωθεί. 10 15 20

Προσφυγή αρ. 214/94

Ο αιτητής στην παρούσα προσφυγή προσβάλλει την προαγωγή 10 ενδιαφερομένων μερών. Είναι η θέση του ότι η επίδικη απόφαση είναι αναιτιολόγητη. Επίσης ισχυρίζεται ότι η απόφαση για την μη επιλογή του πάσχει, αφού το 1982 είχε κριθεί ως ένας από τους καλύτερους υποψήφιους και είχε προαχθεί ενώ τώρα κρίθηκε ότι υστερούσε με βάση τα ίδια στοιχεία. Είναι επίσης η θέση του, ότι οι καθών η αίτηση ενήργησαν αντίθετα με τις αρχές της χρηστής διοίκησης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του αιτητή στη διοίκηση. 25 30

Ο ισχυρισμός του αιτητή ότι έπρεπε να προαχθεί επειδή είχε προαχθεί το 1982 είναι ανεδαφικός και αστήρικτος. Η προαγωγή του είχε ακυρωθεί από το Δικαστήριο σε τρεις περιπτώσεις. Στις πρώτες δύο περιπτώσεις ως αποτέλεσμα σύγκρισής του με ορισμένους από τους τότε προσφεύγοντες, έναντι των οποίων κρίθηκε ότι υστερούσε. Στην τρίτη περίπτωση, λόγω του ότι οι συστάσεις, στις οποίες βασίσθηκε η τελική απόφαση, κρίθηκαν άκυρες. 35 40 Ως αποτέλεσμα των πολλαπλών ακυρώσεων ο αιτητής είχε τώρα να συγκριθεί τελικά με άλλους υποψηφίους από εκείνους με τους οποίους συγκρίθηκε το 1982. Εν πάση περιπτώσει δεν υπάρχει εύρημα του Δικαστηρίου ότι ο αιτητής υπερέχει οποιουδήποτε από

τα ενδιαφερόμενα μέρη. Ο αιτητής ήταν τότε ενδιαφερόμενο μέρος. Μόνο στην υπόθεση *Kalogirou & Others* (ανωτέρω) ο αιτητής είχε συγκριθεί ως ενδιαφερόμενο μέρος με τον τότε αιτητή και νυν ενδιαφερόμενο μέρος Παπαδόπουλο του οποίου η προσφυγή
5 είχε απορριφθεί επειδή δεν είχε επιδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι των τότε προαχθέντων.

Η Ε.Ε.Υ. όμως δεν ήταν δεσμευμένη να επαναπροάξει τους ίδιους υποψηφίους. Όφειλε, κατά την επανεξέταση, να προβεί σε νέες συγκρίσεις και συνεπώς εκτιμήσεις των υποψηφίων, λαμβάνοντας υπόψη τις ακυρωτικές αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Το γεγονός ότι το νυν ενδιαφερόμενο μέρος και τότε αιτητής δεν υπερερούσε έκδηλα του αιτητή δεν εμπόδιζε την Ε.Ε.Υ. κατά
10 τη νέα κρίση της να τον επιλέξει αντί του αιτητή.

Ο ισχυρισμός του αιτητή ότι η απόφαση είναι ανατιολόγητη κρίνεται ανεδαφική. Η απόφαση είναι αιτιολογημένη, βασίζεται στα στοιχεία των φακέλων οι οποίοι την συμπληρώνουν. Ο αιτητής ισχυρίζεται ότι η Ε.Ε.Υ. όφειλε να δείξει λόγο για τη διαφορετική εκτίμησή της στις προηγούμενες αποφάσεις της οι οποίες
20 ακυρώθηκαν από το Ανώτατο Δικαστήριο. Η θέση αυτή δεν με βρίσκει σύμφωνο. Η Ε.Ε.Υ. επανεξέτασε το θέμα υπό το φως της ακυρωτικής απόφασης και όχι με το τι είχε αποφασίσει προηγούμενα. Εξάλλου η προηγούμενη απόφαση ακυρώθηκε από το Δικαστήριο.

Η θέση του αιτητή ότι με την απόφαση της Ε.Ε.Υ. προσβάλλονται οι αρχές της καλής πίστης και της χρηστής διοίκησης δεν έχει αποδειχθεί. Βασίζεται απλώς στο γεγονός ότι το 1982 όταν προ-
30 άχθηκε για πρώτη φορά απώλεσε το δικαίωμα στα κατοπινά χρόνια να διεκδικήσει την ίδια θέση. Αλλά αυτό εκτός του ότι είναι εντελώς υποθετικό προσέκυψε από τις ακυρωτικές αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου και όχι από κακή πρόθεση ή πίστη της αρμοδίας αρχής. Η προαγωγή του αιτητή κρίθηκε τότε άκυρη και η Ε.Ε.Υ. δεν είχε καμιά υποχρέωση επανεξέτασης των ιδίων υποψη-
35 φίων. Ο αιτητής δεν είχε κανένα δικαίωμα προαγωγής παρά μόνο προσδοκία προαγωγής.

Όλοι οι προαχθέντες των οποίων η προαγωγή προσβάλλεται είναι αρχαιότεροι του αιτητή έχουν δε περίπου τα ίδια προσόντα
40 και αξιολογήσεις κατά τα τελευταία χρόνια στα οποία δόθηκε περισσότερη βαρύτητα. Μικρές διαφορές στις αξιολογήσεις υπέρ του αιτητή σε σύγκριση με ορισμένους από τους προαχθέντες (ενδιαφερόμενα μέρη) δεν μπορούν να του προσδώσουν έκδηλη υπεροχή. (Βλέπε μεταξύ άλλων: *Κοντογιάννη & Άλλοι v. Ραδιοφωνικού*

Ιδρύματος Κύπρου (1990) 3 Α.Α.Δ. 2827). Ο αιτητής δεν έχει προβάλει οποιοδήποτε λόγο ως προς την ισχυριζόμενη υπεροχή του πλην του ότι είχε επιλεγεί για προαγωγή το 1982.

Κατά συνέπεια καταλήγω ότι η προσφυγή του πρέπει να απορριφθεί αφού η επιλογή των ενδιαφερομένων μερών έναντί του ήταν εύλογα επιτρεπτή.

Προσφυγή αρ. 230/94

Ο αιτητής στην προσφυγή αυτή ισχυρίζεται ότι οι καθόν η αίτηση επανέλαβαν τα πρακτικά της προηγούμενης διαδικασίας και ότι η επανεξέταση περιορίστηκε στη λήψη των συστάσεων του οικείου τμήματος αντί να αρχίσει η διαδικασία από την αρχή.

Δεν βρίσκω οτιδήποτε μεμπτό στη λεκτική διατύπωση των πρακτικών. Η χρησιμοποίηση ορισμένων εκφράσεων που χρησιμοποιήθηκαν και κατά την προηγούμενη επανεξέταση δεν υποδηλώνει ότι δεν έγινε στην ουσία επανεξέταση ούτε συνιστά με κανένα τρόπο παρατυπία.

Δεν υπάρχει επίσης βάση στον ισχυρισμό ότι η διαδικασία έπρεπε να επαναληφθεί εξ υπαρχής. Το Δικαστήριο είχε κηρύξει άκυρες τις προαγωγές γιατί δεν είχαν ληφθεί, κατά την επανεξέταση, νέες συστάσεις του οικείου τμήματος. Η Ε.Ε.Υ., ορθά ενεργώντας κατά την επανεξέταση, άκουσε και έλαβε υπόψη τις συστάσεις του τμήματος. Ο αιτητής δεν εξειδικεύει τι εννοεί με την “εξ υπαρχής” εξέταση του θέματος, ούτε παραθέτει οποιαδήποτε παράλειψη της αρμοδίας αρχής. Εν πάση όμως περιπτώσει, αφού και ο ίδιος ο αιτητής είχε συστηθεί, οποιαδήποτε τυχόν παράλειψη (που εν πάση περιπτώσει δεν εξειδικεύεται) δεν επενήργησε σε βάρος του.

Ο αιτητής ισχυρίζεται ακόμα ότι υπερέχει σε αξία των ενδιαφερομένων μερών αρ. 1, 2, 3, 4, 6, 11 και 12. Η υπεροχή του αυτή είναι οριακή και οπωσδήποτε δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως έκδηλη, ενόψει της ισοδυναμίας τους σε προσόντα και της αναντίλεκτης υπεροχής των ενδιαφερομένων μερών σε αρχαιότητα. Ο ισχυρισμός του αιτητή ότι η αρχαιότητα αποτέλεσε αποφασιστικό παράγοντα δεν έχει βάση εν όψει της εικόνας που παρουσιάζουν οι υποψήφιοι. Εν πάση περιπτώσει, όπως λέχθηκε στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Antonίου v. Republic* (1975) 3 Α.Α.Δ. 510, στη σελίδα 515 “one does not have to be “exceptional” in order to enjoy the benefit of the advantage of seniority”.

5 Ο αιτητής στην προσφυγή αυτή απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών και κατά συνέπεια η επιλογή τους από την Ε.Ε.Υ. αντί του αιτητή ήταν εύλογα επιτρεπτή. Η προσφυγή του αιτητή, κατά λογική συνέπεια, δεν μπορεί να επιτύχει.

Τελικά οι προσφυγές αρ. 214/94 και 230/94 απορρίπτονται.

10 Η προσφυγή 123/94 απορρίπτεται όσον αφορά τα ενδιαφερόμενα μέρη αρ. 1-8 και επιτυγχάνει όσον αφορά τα ενδιαφερόμενα μέρη αρ. 9-13.

15 Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται στην ολότητά της όσον αφορά τις προσφυγές 214/94 και 230/94 και ακυρώνεται μερικώς στην προσφυγή 123/94 όσον αφορά τα ενδιαφερόμενα μέρη αρ. 9-13 (Σάββας Παστελλάς, Αντώνης Παπαδόπουλος, Χαρά Γενακρίτου, Ιωσήφ Πετρόπουλος και Βάσος Χαραλάμπους).

20 Ενόψει της κατάληξης αυτής δεν εκδίδεται καμιά διαταγή για τα έξοδα.

Οι προσφυγές 214/94 και 230/94 απορρίπτονται, η προσφυγή 123/94 απορρίπτεται όσον αφορά τα ενδιαφερόμενα μέρη 1-8 και επιτυγχάνει όσον αφορά τα ενδιαφερόμενα μέρη 9-13.